

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

KLEIN-SINAAI | Ergens over de grens remt ze toeristen af, doet hen zwijgen en zich gezegend weten. In zomaar een zijkapel droogt ze tranen. Ze knip-oogt onder een stolp op de kast. Niemand krijgt zo veel bezoek als Onze-Lieve-Vrouw, ontvangt in zo veel gedaanten. Ze luistert in kleine kapellen en kolossale kloosters. Of in een grot naast een vitrine vol wielertuigen, zoals in Klein-Sinaai. Bezoekers danken er voor goede benen. Ze laten zich zegenen in het zadel. En zwijgen dan misschien wel even, een paar tijdloze trappen lang.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Datum paasfeest

KERK & leven, 22 JULI 2015

In Kerk & leven stond dat de kloof tussen de juliaanse kalender en de gregoriaanse kalender tien dagen bedraagt, omdat Gregorius XIII in 1582 tien dagen uit de juliaanse kalender weglief. Intussen is de kloof tussen beide kalenders echter al opgelopen tot dertien dagen. Dat komt omdat paus Gregorius ook een regeling trof die voorkomt dat de kalender in de toekomst niet meer zou kloppen. Jaartallen die deelbaar zijn door 4 en door 100 zijn geen schrikkeljaar, behalve als ze deelbaar zijn door 400. Dat is een correctie van 7,5 dagen per millennium. Zo waren de jaren 1700, 1800 en 1900 in de gregoriaanse kalender geen schrikkeljaar en wel in de juliaanse. Vandaar dat de kloof nu al dertien dagen is. De kern van de zaak is: een jaar is ongeveer elf minuten korter dan 365 dagen en zes uur, waar de juliaanse kalender van uitgaat. Als je zoekt naar een gemeenschappelijke paasdatum, is er maar één logische

oplossing: iedereen gebruikt de gregoriaanse kalender, gewoon omdat die op een correcte manier parallel loopt met de seizoenen. Het is geen zaak van geloof en zeden.

André JANSEN, Sint-Truiden

Solidariteit

KERK & leven, 1 JULI 2015

Ilse De Vooght (Femina) stelt terecht dat we bij het woord 'arbeid' steeds denken aan 'betaalde arbeid'. Zelf vulde ik vroeger vele dossiers in en merkte ik dat huisvrouwen stevast als beroep 'zonder' aanduiden. Systematisch noteerde ik dan: 'gezinsmanager'. Ik ga er ook mee akkoord dat de winsten beter verdeeld worden en dat we werk maken van een samenleving die solidariteit en rechtvaardigheid hoog in het vaandel voert. Zelf denk ik dan aan het invoeren van een solidariteitsfonds voor alle burgers, organisaties en bedrijven. Zo zou 0,5 procent in dat fonds gestort kunnen worden voor elke maandelijks inkomensschijf inkomen

(loon of winst) van 5.000 euro. Op die manier kan een groot deel van de armoede in ons land worden weggewerkt en zouden de grootverdieners het niet eens merken. Ik heb zelf geen zeggingskracht of politieke invloed, dus blijft het bij nobele gedachten en hoop op een betere samenleving, waarin het vrijwilligerswerk en de zorg voor anderen worden aangemoedigd.

Eugène JANSSEN, Beringen

Gebedsdiensten

KERK & leven, 17 JULI 2015

In het artikel over de ontmoeting tussen mgr. Léonard met lezers van Kerk & leven zegt de aartsbisschop: „Een gebedsviering vervangt nooit de eucharistie.” Tijdens mijn kostschooljaren bij de benedictijnen en dankzij de vele uren die ik doorbracht bij anglicanen en protestanten maakte ik vaak gebedsvieringen mee. Zij hebben een rijk gebedenboek dat de meeste katholieken niet kennen en waarderen. Ook maakte ik mee dat, wanneer er geen priester aanwezig kon

zijn, de mis vervangen werd door een gebedsviering met een diaken, maar dan zonder communie. Nochtans kan iedereen de communie uitdelen gedurende de reguliere eucharistie. Waarom dan de communie schrappen wanneer er geen priester aanwezig is? De tabernakel zit toch vol met geconsacreerde hosties? Zeker tijdens een begrafenis zijn er veel mensen die zelden naar de kerk komen, maar die misschien wel te communie willen gaan en zo de genade en kracht krijgen die daarvan uitgaat.

Sylvine BRASSEUR, Destelberge

Samenleving

KERK & leven, 1 JULI 2015

„De Kerk moet haar ijsschots verlaten” en „beschouw de moderne samenleving niet als vijandig gebied”, schrijft Luk Vanmaercke. In alle genoemde voorbeelden heeft hij overschot van gelijk. Maar misschien ontbreekt er nog een zogenaamd vijandig gebied, de crematoria.

Onze Vlaamse Kerk wil zich blijkbaar terugtrekken uit de

dienstverlening van christelijke uitvaarten in de crematoria. Nochtans: juist naar die plaatsen kan en moet de Kerk zelf gaan om haar dienende taak te volbrengen, niet enkel voor de overledene, maar ook voor de familie en de vriendenkring die vaak vreemd zijn van de Kerk. Wees niet bang van hen, ga hen tegemoet! Dat is een unieke manier om contact te behouden of te herstellen met randkerkelijken.

André POLSPOEL, Zemst

Advertentie

Promo's
vergelijken?

Hoeft niet.

Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen